

**Placówki pomocowe wspierające szkołę
i rodzinę:**

Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna nr 5
tel. (58) 346 72 82

Centrum Interwencji Kryzysowej
tel. (58) 511 01 21/22

Ośrodek Terapii Dzieci i Młodzieży z Rodzin
Alkoholowych
tel. (58) 347 89 40

VIII Komisariat Policji w Gdańsku
tel. (58) 321 68 22

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej
ul. Powstańców Warszawskich 25
tel. (58) 305 48 68

**POMOC PSYCHOLOGÓW
I PEDAGOGA SZKOLNEGO**

mgr Patrycja Majer - kl. IV – VI

**mgr Małgorzata Szandar – kl. VII, VIII,
3 gimnazjum**

mgr Magdalena Śledź- kl. 0-III

Formy pracy:

- poradnictwo dla uczniów i ich rodziców
- spotkania informacyjne dotyczące problematyki istotnej w okresie dojrzewania
- diagnoza psychologiczna
- pomoc uczniom wykazującym zaburzenia emocjonalne, zaburzenia zachowania, problemy nerwicowe
- spotkania indywidualne z uczniami
- zajęcia w grupach i zespołach klasowych
- spotkania z rodzicami w ramach pracy Zespołu Wychowawczego

Kontakt:

Warto umówić się na spotkanie telefonicznie –
macie wtedy Państwo możliwość ustalenia
dogodnego terminu oraz pewność, że w tym dniu
będziecie Państwo przyjęci

tel. (58) 347 68 81 w.18, 30

Agresja i przemoc w szkole

Informator dla rodziców

Szkoła Podstawowa nr 1

Zjawiska agresji i przemocy w szkole – informacje ogólne

Agresja i przemoc w szkole może przybierać różne formy – agresji i przemocy fizycznej i psychicznej. Najczęściej mamy do czynienia z agresją i przemocą rówieśniczą. Niezależnie od formy przemocy i agresji, zjawiska takie mogą stanowić poważne przeżycie dla dziecka i być przyczyną poważnych zaburzeń w funkcjonowaniu młodego człowieka.

Jak rozpoznać, że dziecko może być ofiarą przemocy lub agresji w szkole:

Zdarza się, że dzieci ukrywają to, że stały się ofiarami agresji lub przemocy w szkole. Bywa, że wstydzą się lub nie chcą Cię martwić. Czasem to sobie przypisują winę za to, że spotykają się z agresją lub przemocą.

Sygnaly mogące świadczyć o tym, że dziecko pada ofiarą agresji w szkole:

- sygnały somatyczne – bóle głowy, brzucha, bezsenność, brak apetytu,
- niechęć do chodzenia do szkoły
- późne wychodzenie do szkoły, wagary
- podarte lub zniszczone ubrania, przybory szkolne
- agresja wobec członków rodziny, wybuchowość, niepokój, rozdrażnienie lub lękowe reagowanie na różne sytuacje
- dziecko jest ciche, izoluje się, szuka samotności
- dziecko ma gorsze wyniki w nauce

Co możesz zrobić?

- Porozmawiaj z dzieckiem – dowiedz się, co się dzieje w szkole, jakich ma kolegów, za co lubi szkołę, a czego w niej nie akceptuje
- Jeśli zauważysz niepokojące sygnały mogące świadczyć o doświadczaniu przez dziecko przemocy w szkole, skontaktuj się z wychowawcą klasy, porozmawiaj, opowiedz o swoich obawach pedagogowi szkolnemu, dyrektorowi. Pamiętaj, że zachowania przemocowe nie powstają z winy nauczycieli, wychowawców, a pracownicy szkoły mogą stać się bardzo ważnym sojusznikiem w staraniach o podniesienie bezpieczeństwa Twojego dziecka
- Postępuj zgodnie z ustalonymi z wychowawcą, pedagogiem lub dyrektorem zasadami. Współpracuj z nimi, aby rozwiązać problem dziecka.
- Nie pozwól dziecku nie chodzić do szkoły – spraw, aby odzyskało poczucie bezpieczeństwa i pewność, że można przerwać spiralę agresji,
- Nie bój się skontaktować z innymi instytucjami wspierającymi szkołę lub rodzinę – policją, poradnią. Zdarza się, że problem przemocy należy natychmiast zgłosić policji lub innym placówkom pomocowym

Jeśli Twoje dziecko stanie się sprawcą przemocy szkolnej:

Może się zdarzyć, że Twoje dziecko stanie się sprawcą przemocy szkolnej. Najczęściej dzieje się tak wtedy, gdy samo przeżywa trudny okres, boryka się z problemami, frustracjami lub kopiuje zachowania innych

Jak reagować?

- Porozmawiaj z dzieckiem, dowiedz się, dlaczego się tak zachowuje. Rozpoznaj źródła problemów dziecka, pomóż mu przezwyciężyć trudności, leżące u podłoża jego zachowań
- Pomóż swojemu dziecku przejść spokojnie przez okres dorastania i wchodzenia w dorosłość. Nawet, jeśli jesteś zmęczony zachowaniami dziecka, zaniepokojony, postaraj się pamiętać, że jemu także jest teraz trudno
- Spraw, aby nikt w rodzinie nie zachowywał się agresywnie, nie próbował osiągać swoich celów siłą, przymusem,
- Pomagaj dziecku rozwiązywać bieżące problemy – szkolne, rówieśnicze, osobiste, nie pozwól, aby kłopoty nawarstwiły się i przerosły dziecko
- Rozmawiaj z dzieckiem, pielęgnuj więzi między nim a innymi członkami rodziny
- Spędzaj czas ze swoim dzieckiem – każda chwila bliskości, rozmowy, otwartości, zaprocentuje w przyszłości
- Zapewnij swoje dziecko, że jest kochane i nawet jeśli postąpi niewłaściwie, nie zostanie odrzucone
- Przyjmij, że i Twoje dziecko może postąpić w nieaprobowany społecznie sposób – w końcu ono też dopiero uczy się, jak być odpowiedzialnym. Jeśli się tak stanie, pomóż mu wyjść z kłopotliwej sytuacji, nie odrzucaj, ono i tak czuje, że Cię zawiodło
- Chwal dziecko, jeśli jest dobre i życzliwe dla innych, gdy zachowa się odpowiedzialnie, dojrzałe, wykaże się empatią, pomoże innym